

tema majakesest ülesse, ta jookseb tormates läbi aia ja mõne sammuga on ta oma laste woodi ees.

Tema pea lohal rägiseb juba, ja suits tungib fambrisse, aga tema lapsed elavad veel ja magavad rahuliselt, läroft hoolimata. — Ta sisub nad äsifelt woodist välja, mässib tellide füsse ja peaseb õnnelikult välja. Peastetud, peastetud, Jumalale liitus ja tänu!

Hommik tuleb ja päike paistab mustast läinud varmete peale. Pea pool tula tubaks muudetud; tuli on küünist peale halanud. Kõik leinuwad ja saebawad, suid Priido Eppler mitte, ehit tül tuli lõige, mis temal oli, ära oli rassonud. Tema lapsed on teiste lastega mõdisas — sel silmapilgul ei ole temal midagi teha. Tema läheb tula läbi välja jalutama. Juba tema aimab, et Justina nüüd ehit tuleb. Kui ta natusest aega oli fainud, näeb ta Justinat teed mööda tulevat, laps läte peal.

"Priido," hüüab ta — "kas on tösi — oh õnnetust! meie majate lõigega, mis seal sees oli, on läinud, aga siina oled terwe, ja ta lapsed, seda on müsle juba Tehwan tee peal vastu tules ütelnud. Saebata ei maha, aga raskte on ommetegi õnnetust kannatada!"

"Ära saeba, Justina. Õnn! tuli ei ole mitte üksnes meie wara laotanud, ta on ka laotanud töök, mis paha ja patune minu hingest oli. Paljud wõiwad selle õõ ära vänduda. Mina aga tahab töök oma eluaeg teda õnnistada. Miks, seda ütlen ma sulle teine ford. Nüüd tule laste juure.

Justina pani mehe lõnet imeks, waatas temale otsa ja hüüdis ehmatades: "Priido, luidas sa välja nääd? Ule õõ on sinu juuksed halliks läinud!"

"Ma usun seda, Justina, aga pole wiga, see on ennenine hea. Mina olen üsna teisels saanud nii seestlui väljastpidi — nii see peab ka olema, ja nüüd julgust, naene, julgust! Tuha alla on maetud töök, mis minu sudamale rahu ei andnud ja minul tuleb see nõnda ette, nagu oleksin mina halva unenäo pealt üles ärkanud. Tänavatest päävest peale olen mina jäälle teie päralt, armas naene ja armsad lapsed! Tule, anna väisene poeg müsle sätte peale." Nende sõnadega wõttis ta pojakese ema sülest oma lätte. Siis wõtab ta Justina käest linni, ja see waene ei teagi, mis temaga sündib, ja nõnda rändawad nad, kelle warandus ära põlenud, tula poole, waesemad tui iat enne, ja ommetegi riisamad tui nad oliwad.

Tagasiwaade.

28. augustil 1901 haawati surmawalt „Ühisriikide esimees Mac Kindley“ ja suri 14. septembril. Mõrtfukas oli anarhist, nimega Friedrich Niemann. Seda tõugu inimesi üeldalsete Amerikas 100,000 olewat. Mac Kindley on juba kolmas Põhja-Amerika Ühisriikide esimees, kelle vastu turjategijad surmariista on tarvitannud.

Inglismaa kuningas Eduard VII.

Nüüd halatasse ta juba Amerikas anarhistide vastu väljemaaid abinõusid tarvitama. Anarhistid on intimese soopaised. — Anarhistide laotamise tõstimus wõetalisse riigivalitsustele poolest ligemal ajal läksile. Soowime riigivalitsustele sels head õnne! — 5. septembril jõuudis Wene Keisripaar Brantsuse maale ja wõeti toredal viisil vastu. Majesteedid waatasid suurt harjutussõda, milles 150,000 meest oja wõttis. Waatepilt oli suurepäraseline, missugusti ta Brantsusemaalt esimest korda oli näha. — 27. septembril oli Wenemaal tähtjas mälestuse-